

i langt bedre Tilstand, end Tilfældet ofte er nu, med andre Ord, at den vilde have betydelig højere Næringsværdi, [af den simple Grund, at som Forholdene nu ere paa Mejerierne, kunne de have en enkelt Vallebeholder eller i alt Fald ikke flere, end de skulle bruge daglig, og derfor skorter det ganske sikkert tidt og ofte paa ordentlig Rensning af disse Beholdere. Ere Mejerierne derimod af Hensyn til Pasteuriseringen nødte til at have to Sæt Vallebeholdere, vil det sikkert bidrage meget til at forøge Vallens Næringsværdi. Jeg tror, at de Herrer, som vige tilbage for Bekostningen ved denne Pasteurisering, se meget forkert paa Sagen. Jeg er ikke i Tvivl om, at Forøgelsen af Næringsværdien langt vilde opveje Omkostningerne ved Pasteurisering.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Maribo Amts Iste Valgkreds (Reventlow). Jeg tror, det var dette ærede Medlem, der sagde, at Vandsmørret, altsaa det overvandlelige Smør, kunde være en meget hæderlig Vare. Ja saamænd, men jeg vil ikke underskrive, at det er det i alle Tilfælde, thi min Erfaring fra den halve Snes Aar, jeg har arbejdet i praktisk Mejeribrug, siger mig, at vel behandlet Smør meget sjældent vil indeholde tilnærmelsesvis 16 pCt. Vand, i hvert Tilfælde meget sjældent derudover. Dermed skal ikke være sagt, at der skulde være noget uhæderligt i at lave Vandsmør, for det kan selvfølgelig skyldes en mindre god Behandling, at Smørret indeholder mere end 16 pCt. Vand, og saa er der ikke noget uhæderligt i det. Men det er dog den Slags Forhold, vi alle ere interesserede i at stræbe bort fra. Men at det, at der fremkommer Smør med indtil 20 pCt. Vand, maaske ogsaa derover, ikke i og for sig er Udtryk for absolut Hæderlighed, absolutte Bestræbelser for at fremskaffe et godt Produkt, den Opfattelse tillader jeg mig at have.

Lindø: Jeg skal ikke fortsætte den Debat, der nu er ført i disse Dage angaaende Lovforslagets første Afsnit væsentlig om Smørret; dels henholder jeg mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor, og dernæst kan jeg i det væsentlige være enig med det Forslag, her er forelagt af den højtærede Minister.

Jeg vil derimod gøre et Par korte Bemærkninger med Hensyn til det Afsnit II, der er indført i dette Forslag. Vi have jo flere Love, der omhandle Spørgsmaalet om Kontrol baade med Ud- og Indførsel. Vi have Loven af 27. Maj

1908 om Udførsel af Kød og Loven om indenrigsk Kødkontrol, som skal til Revision i Aar. Naar vi se paa disse forskellige Love, er dertil at bemærke, at Tilsynet med Hensyn til Udførselen væsentlig hører under Landbrugsministeren, men Tilsynet med Hensyn til det indenrigske væsentlig hører under Justitsministeren. Men i de forskellige Love er det blandet saaledes sammen, at enkelte Dele høre under Justitsministeren og enkelte Dele under Landbrugsministeren, og Lægfolk, der skulle bruge disse Love i Praksis, have ofte Vanskelighed ved at forstaa, hvorfor de paa eet Punkt skulle under den ene Minister og paa et andet Punkt under den anden. Da Spørgsmaalet om Landbrugsprodukters Ind- og Udførsel væsentlig hører under Landbrugsministeriet, vil jeg gerne henstille til Landbrugsministeren, om disse Forhold i de forskellige Love ikke kunde arbejdes mere sammen og mere og mere komme til at sortere under Landbrugsministeren, saa det var lettere at finde Rede paa.

I det nævnte Afsnit bestemmes det i § 17, at de forskellige der nævnte Landbrugsprodukter, som indføres her til Landet, skulle være forsynede med et Mærke, der viser, at de ere udenlandske. Det er for saa vidt alt, hvad der kræves i denne Paragraf. I § 23 er der lagt en Myndighed i Landbrugsministerens Hænder til at forbyde Indførsel her til Landet og til at paabyde en Undersøgelse af de i Afsnit II omhandlede Varer, saafremt Udførselsbestemmelserne i det Land, hvorfra Varen kommer, ikke efter Landbrugsministerens Skøn give fornøden Garanti med Hensyn til disse Varers Sundhedstilstand. Denne Bestemmelse er i nogen Maade i Analogi med Bestemmelsen i Loven af 17. Maj 1908 om Udførsel af Kød. Hovedbestemmelsen er, at Ministeren er bemyndiget til ved Instrukser og Anordninger at bestemme, hvorledes man skal udføre Kontrollen. Jeg maa sige, at Landbrugsministeren har udført det paa en ret fyldig Maade, og det er rigtigt, men jeg skal ikke nægte, at der fra Veterinærpolitiet Side gøres yderligere det ene Skridt efter det andet for at faa saa fyldige Kontrolbestemmelser som muligt. Og hvis vi skulle fortsætte dermed, ender det med, at vi i Stedet for at udføre Flæsk til England komme til at udføre Fars, fordi det maa beskæres saa stærkt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men kun konstatere den særlige Bemyndigelse, Landbrugsministeren har faaet. Med Hensyn til Indførselen kræver Lovforslaget ikke andet